

Федоръ
За Бога! Тя няма, Ирина, азъ
не искамъ да ги върна.

/Сочи Годунова./
Келъ трябва

да каремъ!

Ирина

Федоръ, знаешъ азъ, че ти
още право представи на Бориса,
на братъ ми да управлява; никой
не би могълъ така да управлява;
но работата тукъ не е държавна,
а твоя работа — семейна; ти —
и само ти би трябвало да сидиш!

Федоръ

Борисе, глумишъ ми какво говори?
Това е право! Знаешъ, ти не давашъ
и списъка въ какво да направя азъ.
Кажешъ ми, на какво това прилича!
Азъ искамъ, искамъ Дмитрий да върна!
Добре ти знаешъ, каква ми азъ отиде,
отъ думата си вече не отстъпвамъ!

Годуновъ — на Ирина.

Не за добро се ти казватъ, сестро,
въ това, което не разбирашъ.

/На Федора./

Дмитрий

не бива да се върща.

Федоръ

Какъ? Когато
казалъ, се искамъ?

Годуновъ

Позволи, царю...

Федоръ

Не, туй е много! Азъ не съмъ дете!
Това е...